

Farní

zpravodaj

4 / 2025

Farnost Štramberk

FARNÍ UBYTOVÁNÍ

Jak už asi víte farnost provozuje Apartmány pod starou věží ve farní budově na náměstí č.p. 2. Od srpna 2024 byl v provozu horní „Rodinný apartmán“. Letos v srpnu se k němu přidal i spodní „Turistický apartmán“. Jedná se o jednoduše zařízený apartmán určený spíše na krátkodobé ubytování. Ve spodním apartmánu proběhla v letošním roce drobná rekonstrukce. K současnému WC byla přistavěna nová koupelna se sprchovým koutem a byla opravena původní kuchyňská linka.

Informace a fotografie k jednotlivým apartmánům a možnostem rezervace najdete na webu www.apartmany-stramberk.cz

VÝSLEDKY SBÍREK

Účel	Štramberk	Závišice
sbírka na potřeby farnosti – červen	11 420,- Kč	8 500,- Kč
sbírka na potřeby farnosti – červenec	11 833,- Kč	7 845,- Kč
sbírka na potřeby farnosti – srpen	11 948,- Kč	6 360,- Kč
sbírka na potřeby farnosti - září	12 497,- Kč	-

Za vaše dary Pán Bůh zaplat'!

MODERNIZACE FARNÍ ZAHRADY

Velké poděkování patří všem sponzorům, dárcům a poskytovatelům grantů, kteří podpořili myšlenku modernizace areálu na Hornychovicích. Díky jejich příspěvkům se podařilo uskutečnit tři projekty: vznikla dřevostavba sloužící jako sklad a šatna, objekt s toaletami využitý poprvé při farním dni a také dětský koutek, který se otevře 21. září. V následujících měsících bude pokračovat odborná péče arboristů o desítky vzrostlých stromů, aby byly bezpečné pro všechny návštěvníky areálu. Celkové investice v rozpočtu Orla Štramberg přesáhly milion korun. Farníky bychom chtěli uklidnit, že z farního účtu nebyla použita ani koruna, protože peníze budou potřebné na provoz kostela a opravu fary. Velký dík posíláme také všem dobrovolníkům, kteří na farní zahradě věnovali svůj čas práci při celoročních brigádách.

Petr Buzek

POZVÁNKY

Dětské mše svaté

Termíny mší svatých zaměřených na děti do konce roku jsou naplánovány na 21. 9., 19. 10., 23. 11. a 28. 12. 2025.

Farní kavárna a společná setkání

I po prázdninách se můžete těšit na setkání u kávy a dobrého jídla s ostatními farníky. První příležitost můžete využít při účasti na Svatováclavské Horové pouti v sobotu **28. září** v Národním sadu. Vítání k posezení od 11 hodin jsou také senioři, kteří na výšlap na horu Kotouč si již netroufají. Další setkání se uskuteční po mši svaté v sobotu **18. října** u kostela sv. Kateřiny, kdy se bude konat pouť ke sv. Vendelínovi. Při klasické farní kavárně v Kulturním domě na náměstí se sejdeme **23. listopadu** po mši svaté.

Radka Buzková

Tělocvična pro mládež

Také v tomto roce přichází spolek Orel Štramberk s nabídkou pro děti z naší farnosti. Sportování pro děti chodící do školy bude téměř každou neděli od 15.30 do 16.30 v tělocvičně, začínáme 14. září. Budeme hrát převážně florbal, ale některé tréninky před ministrantským turnajem zaměříme na fotbalové dovednosti, aby naši kluci nás opět mohli potěšit nějakou medailí nebo pohárem. Středoškoláci a starší mohou využít nedělní volejbalové tréninky od 16.30 do 18.00 nebo futsalové tréninky ve středu od 19.30 do 21.00. Přijďte mezi nás.

Petr Buzek

Oslava výročí 90 let od posvěcení kostela sv. Cyrila a Metoděje v Závišicích

Večer chval vedený společenstvím Emmanuel

V pátek 19. září 2025 od 18:45 do 19:45 v kostele sv. Cyrila a Metoděje v Závišicích

Hlavní oslavy

V neděli 21. září 2025 (program viz pozvánka na zadní straně)

POPŘEJ OSLAVENCI – AKTIVITA PRO DĚTI I PRO DOSPĚLÉ

Náš kostel a celé farní společenství slaví krásné 90. výročí. Společně chceme děkovat Bohu za všechna požehnání, která jsme během těchto let přijali a prosit, aby nás nadále vedl cestou víry, naděje a lásky.

Co bys popřál(a) naší farnosti a kostelu k tomuto výročí? Co jí přeješ do dalších let?

Své přání můžeš napsat, nakreslit nebo jinak vyjádřit a připnout na novou nástěnku pod kůrem. Přání mohou být podepsaná, ale nemusí. Všechna přání uchováme, abychom se za deset let mohli společně podívat, jak se naplnila.

Karolína Najzarová

DIECÉZNÍ POUŤ MODLITEB MATEK k P. Marii Pomocné ve Zlatých horách – Maria Hilf

Jubilejní rok 2025 je Svatým rokem a zároveň v tomto roce slaví Modlitby matek 30 let od svého vzniku. Zakladatelku Veroniku Williams Pán oslovil a skrze její úplné odevzdání vznikly v roce 1995 Modlitby matek. Bez jakékoliv reklamy se rozšířily do více než 120 zemí celého světa. První zemi, kterou Veronika navštívila, byla Česká republika. Role koordinátorky se ujala v ČR Růženka Fialová. Společně s Františkou Dvořákovou, přijely na pozvání před 17 lety i do naší farnosti. Od té doby se modlíme za své děti, vnoučata, manžely, kmotřence a také kněze.

Abychom 30leté trvání MM oslavily, a také děkovaly za vyslyšené modlitby, konají se v naší vlasti diecézní poutě MM. A tak v sobotu 14. 6. 2025 prožily maminky z ostravsko-opavské diecéze pouť s Pannou Marií Pomocnou. Mladší maminky šly od rozcestí Bohéma pěší pouť, s rozjímavým, radostným růžencem. Starší maminky a babičky jely přímo ke kostelu a pomodlily se tento růženec před mší

svatou. Mši svatou jsme pak slavily společně a sloužil ji o. Mariusz Sierpniak, kněz pro MM. Následovalo společné pohoštění v ambitech kostela, a pak společná modlitba, tak jak se ji modlíme ve skupinkách.

Sešlo se nás asi 120 maminek. Přijely také koordinátorky z jiných diecézí. K naší velké radosti přijela i Růženka Fialová, dnes bývalá národní koordinátorka. Nynější koordinátorka Markéta Klímová, byla právě po operaci v nemocnici. A tak jsme do svých modliteb zahrnuly všechny maminky, které nemohly z jakýchkoliv důvodů přijet, ať už kvůli nemoci, stáří, starosti o malé děti, třeba čerstvě narozené a nebo ty, které už mezi námi nejsou.

Jubilejní rok 2025 je Svatým rokem s mottem: „Jsme poutníci naděje“.

A Naději, že nejsme na věci samy, prožíváme my v MM. Některá vyslyšení modliteb zakoušíme už nyní, jiná nám zůstanou skrytá a uvidíme je až na věčnosti.

„Jsem přesvědčena, že Modlitby matek jsou Božím darem ženám tohoto světa, aby se spolupodílely na Božím plánu záchrany. Bohu díky za naše společenství! Bohu díky za Veroniku, za to, že velkoryse a s důvěrou odpověděla na Boží pozvání.“ Napsala národní koordinátorka Markéta Klímová v posledním čísle zpravodaje Modliteb matek.

„Je naděje pro tvé potomstvo...“ (Jr 31, 17)

Ludmila Petrášová

CHVÁLA ALKOHOLU

Kdyby byl Kristus podle křesťanových představ, neproměnil by vodu ve víno, ale v rybízovou šťávu, anebo by na té svatbě v Káně vůbec nebyl — to se nesluší; modlil by se, postil by se, někoho by léčil, někde tvrdě pracoval, ale taková nestřídmá zábava to ne, to se nemá. Jenže co dělat, když Janovo evangelium svědčí o tom, že Pán na té svatbě byl, vodu ve víno tam proměnil a nejspíš také požil? Nebyl to lehký hřích? A co hůř, ona taková svatební hostina na Blízkém východě není elegantní obědek pro pár nejbližších příbuzných a přísně vybraných hostů: polkneme panenku a pyré, s uzarděním dílek dortu, obrátíme do sebe espresso a po chvilce trsání můžeme jít domů. Kdepak, hostina na Blízkém východě trvala u chudých dva dny. A u nechudých třeba sedm. Slavilo se dlouho a slavilo se bujaře a Kristus byl při tom a účastníky té žranice, té pitky nepokáral, a dokonce jim dodal dalších pár set litrů vína ve chvíli, kdy už oslava musela být v piném proudu vzhledem k tomu, že oněch prvních pár set litrů došlo. A pokud farizeové o Ježíšovi rozhlašovali, jaký je žrout a pijan, pak Pán už tehdy v Káně u kádí piných vína nej-spíš jen tak nestál s blahosklonným pohledem a neříkal: "Jen si, hříšní lidé, dejte. Já vám tu slabost toleruji, sám se však budu, pokud dovolíte, postit." Spasitel měl mnohem pravděpodobněji sám pohár vína v ruce a zvesela se bavil

pravděpodobněji sám p s hosty. Ale není snad alkohol pohromou a jařmem duše? Nezatemňuje snad rozum? Nekřiví snad charaktery? Jisté, i takové věci se dějí, ale pokud se dějí, víno není na vině. Ani ono ani žádná jiná stvořená věc nemůže za nezřízenost lidských vášni. Jídlo není zlé, nýbrž mlsnost. Sex není zlý, nýbrž chlípnost. Majetek není zlý, nýbrž chamtivost. Hmotné skutečnosti nejsou zlé, nýbrž žádosti, které k nim poutají duši. Člověku je třeba ve všední dny střídmosti a v postní dny sebezáporu, aby se o slavnostních dnech hostina nestala zbraní proti jeho duši. Ale nenávisť vůči materiálním skutečnostem, jakási zvrhlá záliba v utrpení, není tou odpovědí, která se po něm žádá, pokud jím cloumají vášně. Problém totiž nemá kořen v používaném světě, ale v uživatelově duši. Jídlo nemůže za jedlíkovo obžerství, krásné ženy nemohou za smilníkovo smilstvo a počítač nemůže za prokrastinátorův právě proflákaný večer. Představa, že svět, v němž by nic z těch pokušidel nebylo, by byl světem lepším, křesťanská není. Prozrazuje mnohem spíš nenávisť k hmotě, jakou chovaly od starověku mnohé sekty – gnostici, kataři nebo bogomilové. Kristovi učedníci naproti tomu věděli, že člověka neposkvřňuje nic, co do srdce ze světa vchází, ale to, co se uvnitř srdce zkaží a pak zkažené vychází do světa ven.

Pokud se křesťan domnívá, že jeho křesťanství je tím správnější, čím více bolí, že jeho život je tím zbožnější, čím méně v něm překáží radost, a že všechno to tělesné je tak nějak automaticky hříšné, pak si vytvořil hrozivé náboženství, kterým bude bičovat sebe i své blízké, dokud od něj neutečou a nezvolí si místo nelidské svatosti nesvatou lidskost.

*Pominuté chvály
Štěpán Smolen*

KNĚŽÍ ZE ŠTRAMBERSKÉ FARNOSTI

Následuje dvoustrana týkající se rodáka ze Štramberka reverenda ADOLFA JAŠKA. Pokud máte doma brožuru KNĚŽÍ POCHÁZEJÍCÍ ZE ŠTRAMBERSKÉ FARNOSTI, můžete si tuto dvojstranu vytrhnout z farního zpravodaje a doplnit do této brožury.

Reverend ADOLF JAŠEK

Narodil se 14. července 1880 za Rakousko – Uherska, v Libotínských pasekách v domku čp. 402. manželům Adolfu a Kláře Jaškovým. Adolf dostal jméno po otci a byl nejstarší ze šesti sourozenců. Otec živil rodinu malým hospodářstvím a tkalcovstvím. Domek stál osamocen a do města to bylo půl hodiny. Polní cesta bývala v zimních měsících zasypaná sněhem a projít se dalo, jen když dospělí prošlapali chodník. Malý školáček proto zanedbával školní docházku. V první třídě se pět měsíců ve škole neukázal. To se postupem času změnilo. Rodiče původně uvažovali, že se syn vyučí zámečnickem pro kopřivnickou továrnu na vagony. Na přímluvy příbuzných a jeho vlastní prosby, rodiče své rozhodnutí změnili. A rozhodovali, zda dát syna studovat do Příbora na Měšťanskou školu nebo na Gymnázium ve Valašském Meziříčí. Volba padla na gymnázium. Studium gymnázia Adolf v roce 1901 ukončil maturitou. Poté nastupuje na seminář v Olomouci. Již v prvním roce studia navštěvuje slunnou Itálii, Benátky, Řím, Pompeje a Vesuv. I když se naskytl možnost studia na Gregoriánské fakultě v Římě, upřednostňuje Olomouc. Studium na universitě v Olomouci jej tak pohltilo, že již ve třetím roku studia byl Literární jednotou bohoslovců olomouckých zvolen za svého předsedu. V semináři založil Cyrilo-Methodějský kroužek a stal se spoluredaktorem Almanachu vydávaného na univerzitě. Již při studiích četl celou bibli v hebrejském jazyce. Bohosloveckou teologickou fakultu v Olomouci ukončil v roce 1905 a v dómském kostele U sv. Václava byl vysvěcen za kněze arcibiskupem Dr. Bauerem.

První mši svatou vykonal ve štramberském farním kostele 23. července 1905. Prvním jeho kněžským působištěm byly Tatenice a pak Německé Loděnice ve šternberském okrese. Ani na těchto působištích nezanedbával studium, hlavně zdokonalování latiny a němčiny. Zvládl slovanské jazyky ruštinu, polštinu a slovinštinu. Mluvil a psal francouzsky. V létech 1907 a 1908 se podrobil v Olomouci rigorózním zkouškám. V té době již plně publikuje články hlavně v latině ve významném tisku své doby jako *Biblische Zeitschrift* a dalších. Později je povolán za katechetu na chlapeckou měšťanskou školu do Kroměříže, kde se seznámil s tehdy nově ustanoveným proboštem Antonínem Cyrilem Stojanem. Tento člověk s velkým charismem osobnosti a nadhledem, měl na další směřování mladého Adolfa Jaška rozhodující vliv. Adolf začal být činný v jeho Cyrilo–Metodějských a unionistických snahách a aktivitách. Stal se jednatel a později tajemníkem Apoštolátu sv. Cyrila a Metoděje. Apoštolát byl český katolický spolek založený Antonínem Cyrilem Stojanem v roce 1891, který usiloval o sjednocení katolické církve a pravoslaví a šíření cyrilometodějského odkazu u všech slovanských národů. Vedle Kroměříže začínají být jeho působiště sv. Hostýn, Velehrad, kde působil jako sekretář Velehradské akademie, ale taky Vídeň. Z pověření Stojana pravidelně jednou týdně jezdil do Vídně, kde byl činný jako kazatel pro českou katolickou komunitu. Procestoval Balkán, Rusko, se Stojanem působil na Rýně mezi českými dělníky. Konal řadu přednášek, při nich osvětloval náboženské poměry Slovanů nejen v Bulharsku, které bylo pod tlakem Osmanů. V letech 1912–1913 byl na misii v Chorvatsku, odkud se vrátil plný nadšení, ale také s podlomeným zdravím. Z toho důvodu mu Stojan vyjednal roční kněžskou dovolenou, během které se zotavil. Při vši této náročné činnosti si ještě našel čas a napsal dvě menší díla. První spis nazval *Výklad idey cyrillo – methodějské*, tu vydal na Velehradě. Druhá práce je životopis arcibiskupa Dr. Stojana. Je to popis jeho neúporné práce v době Rakousko – Uherska,

kteřou konal nejen pro Moravu. Touha po dalších pracích pro misiie ho neopustila ani během války. Když po válce vznikla myšlenka na vyslání misionáře do Ameriky, bylo zainteresovaným jasné, kdo by to měl být. V té době již dostatečně zkušený a zapálený pro ideály svého života p. Adolf Jašek cestu na misií přijal. Dne 25. dubna 1922 se rozloučil v Olomouci na mši, kterou celebřoval sám arcibiskup Dr. Stojan. Se svým druhem Lvem Pospíšilem dopluli do Spojených států počátkem května. Zpočátku pracovali v západních státech. V druhé polovici listopadu přijali pozvání od českých kněží v Clevelandu. Uspořáдали zde řadu misií ve všech našich osadách. Dle programu měli oba misionáři dokončit práci v Clevelandu do Vánoc a počátkem dalšího roku se měli přesunout do Texasu. Jenže náročná práce, někdy o nedělích pět až šest přednášek a kázání pro tamní krajany se podepsaly na jeho zdraví. Počalo to bolestmi hlavy, následuje hospitalizace v nemocnici sv. Alexaje. Po krátké a těžké nemoci zápalu mozkových blan dokoná svůj život dne 11. ledna 1923 ve věku 42 let. Dne 16. ledna 1923 byl pochován v Clevelandu ve státě Ohio do cizí země, daleko od své vlasti, od svých přátel. Dopisy, které napsal a odeslal ještě o Vánocích své mamince a přátelům v naši zemi zřejmě došly až po jeho smrti.

Úryvek z díla Adolfa Jaška o věřozvěstech Cyrillu a Methoději: *Čím více jejich dílo studujeme, tím více žasnouce obdivujeme se jejich géniu, jenž svou prozíravostí, hloubkou, účelem, prostředky a cílem svých snah přesahuje dobou celé věky. Který národ muže se honositi podobnými muži?*

Na Libotíně u cesty na Ženkľavu nedaleko jeho rodiště vysadili lidé na jeho památku strom, Javor Adolfa Jaška. Javor je nejrozšířenější strom v Clevelandu. Díky své výjimečnosti – obvod kmene 240 cm a výška asi 22 m patří dnes tento strom mezi chráněné památné stromy České republiky. Není bez zajímavosti, že 3 km dále po toku Sedlničky v době

kdy Adolf Jašek opustil tento svět, v Závašicích připravovali stavbu nového kostela. Dne 20. ledna 1934 bylo rozhodnuto, že bude stavba zahájena, ale také, že nový kostel ponese jméno moravských věrozvěstů sv. Cyrila a Metoděje. Že by přece jen Idea – myšlenka cyrilo – metodějská zůstala nedaleko rodiště Adolfa Jaška. Do té doby můžeme určit i čas vysazení stromu.

Adolf Jašek byl člověk, který za svého života konferoval s biskupy, kněžími i laiky. V Calvary Cemertery na hrobce, v níž odpočívá je tento nápis:

REV. A. JAŠEK

*1880 NA MORAVĚ

+1923

DELEGÁT APOŠTOLÁTU SV. CYRILLA A METHODA

Zpracoval Ladislav Bražina

CITÁTY K ZAMYŠLENÍ

LÁSKA je trpělivost s druhými,

NADĚJE je trpělivost se sebou a

VÍRA je trpělivost s Bohem.

Velikost člověka se neměří vzděláním, schopnostmi nebo postavením, ale velikostí srdce.

Největší dárek, který můžeš někomu dát je tvůj čas. Protože když někomu daruješ svůj čas, daruješ mu kousek svého života, který už nikdy nevrátíš.

Stydíš se před druhými mluvit o víře? Nemusíš nic říkat, jen víru žij a bude na tobě vidět, tak jako je vidět láska na zamilovaných.

Buďte živým projevem Boží dobroty:

laskavost ve vaši tváři,

něžnost ve vašich očích,

láska ve vašem úsměvu,

vlídnost ve vašem pozdravu,

pokora ve vašem chování.

Jednejme s druhými tak, jak chceme, aby oni jednali s námi.

UČIT SE PLAVAT V BOŽÍ LÁSCE

Před cestou na exercicie je dobré si sepsat seznam věcí, které je dobré vzít s sebou, protože by nám pak mohly chybět. Stejně dobré je rozmyslet si, co by mohlo nebo mělo zůstat doma. Nebudu psát o oblečení (letos jsem například sháněl pyžamo, které jsem zapomněl v Praze a musel jsem si ho zajít koupit do Dačic) nebo toaletních potřebách, ale o věcech podstatných. Základní výbavou je Bible a breviář, obojí je sice dnes k dispozici v elektronické podobě, ale papír je papír. Navíc mobil má vzhledem k nezbytné míře usebrání během exercicií svá úskalí. Jedním z nich je například připojení k internetu (první otázkou dnešního člověka, at' přijede kamkoli, je, jaké je heslo na Wi-Fi, případně kde lze být okamžitě on-line), hlasité zvonění (elektronické zvuky během modlitby znamenají pro citlivější duše také konec jakéhokoli usebrání) a pokušení neustále přijímat esemesky nebo volat někam, kde nás za každou cenu potřebují. Tak se stává, že těsně po zahájení cvičení a po dohodě, že se záměrně odřízneme od světa a budeme se věnovat naslouchání Božímu slovu, začnou exercitanti řešit naprosto neodkladné záležitosti: nejbližší rodinný příslušník volá a ptá se, jak se na chalupě pouští voda, nějaký člověk prosí neodkladně o modlitbu, další si spletl číslo a ještě kdosi, koho vůbec neznáme, si chce popovídat. Dalším nešvarem je brát si s sebou práci s výmluvou, že „jindy to zkrátka nejsem schopn dodělat“. Každému z nás někde „hoří termín“, něco už měl dávno odevzdat, něco založil do „vyhnívacího sloupce“. Konečně si to s sebou vezmeme na exercicie, abychom to mohli dotáhnout — vždyť je před námi skoro týden neužitečného času! Totéž platí o četbě — je přece tolik knih, které jsem si chtěl už dávno přečíst, a teď na to mám konečně několik odpolední a celé večery! Takových „dobrých kamarádů“ je opravdu řada: walkman, notebook, fot'ák, knihy, šití nebo pletení. To vše nás může rozptylovat, byť by ty knihy byly zbožné a vedly k modlitbě. Každé exercicie mají totiž své téma, které se postupně krok za krokem rozvíjí, a každý den je vzácný právě proto, že se do tématu teprve postupně noříme a jen pomalu odhazujeme závoje a nánosy, které nám brání vnímat Boží slovo a vychutnávat modlitbu.

Exercicie mohou být rozmanité. Duchovní cvičení na moři (na jachtě), na poutnické na cestě, cvičení přísně biblická v Izraeli, kde se putuje po stopách Pána Ježíše, anebo speciální exercicie pro specifické cílové skupiny, při nichž jsou průvodcem texty některých světců. Pořádají se exercicie pro maminky a tatínky s dětmi, pro seniory, cvičení o samotě bez exercitátora — a mohl bych jmenovat ještě mnoho dalších. Zde budu mluvit spíš o těch „klasických“ v tom smyslu, že se konají na jednom místě, vede je kněz nebo laik, který má přednášku s body k rozjímání jednou nebo dvakrát denně, každý den je mše svatá a večer adorace — a celkově netrvají déle než týden. Po celý čas exercicií se nemluví, v průběhu jednotlivých jídel hraje nějaká duchovní hudba a každý účastník se po svém snaží co nejhloběji ponořit do nabízeného slova a doporučených textů Písma. Jeden prvek, který nebývá běžný, však stručně představím, a tím je duchovní doprovázení během cvičení. Rozjímat lze všelijak, ale ne každé rozjímání je opravdu tím, co si pod rozjímáním představují duchovní učitelé. Potřebujeme k němu podnět nebo několik podnětů a privilegovaným podnětem při klasických exerciciích je úryvek z Písma (v jiném kontextu to mohou být obrazy, ikony, film nebo příroda). Příslušný úryvek většinou nabídne exercitátor a také k němu poskytne klíč. Postupně by asi stačilo, kdyby nabízel už jen holé úryvky a moc je nerozebíral, aby duši exercitanta příliš neodváděl svým konkrétním a jednoznačným směrem. Je ideální, když je to úryvek pouze jeden, nikoli několik alternativních textů. Tento úryvek si bereme s sebou na opuštěné místo — a je dobré mít s sebou také papír (zápisník) a tužku s poznámkami a chodit stále na stejné místo. Při rozjímání, tedy duchovním přemýšlení o textu Písma, mě napadají myšlenky, které si mohou zapisovat. Brzy ale zjistím, že to nejsou jen myšlenky, ale že při tom prožívám také emoce. Jak je rozlišit? A nevede takové počínání k jakési duchovní hře, k předvádění se před sebou a před Bohem? Po čase zjistíme, že nás úryvek z Písma někam vede, že nám vyskakují určitá slova, slovní spojení, že se nás dotýkají, že s námi něco dělají. Musím se bránit pouze intelektuálnímu přemýšlení nad textem, aby „přemýšlení“ přskočilo samovolně v modlitbu.

SVĚDOMÍ

Jestliže chceš klidně spát, vem si s sebou do postele čisté svědomí.

Walter Benjamin

Po ruské revoluce roku 1917 zuřila po několik let v Rusku občanská válka. Po cestě se tehdy toulal jeden pravoslavný pop a narazil na skupinu bělogvardějců, kteří se chystali zastřelit bolševika. Bělogvardějský důstojník pozdravil popa tehdy ještě obvyklým pozdravem: „Otče, požehnej nám!“ Pop odpověděl: „Nemohu žehnat vrahům!“ Vojáků se to tak dotklo, že bolševika na místě propustili.

Po nějaké době volala nějaká žena téhož popa ke svému umírajícímu synovi, aby mu udělil svátosti umírajících. Když pop překročil práh domu, začal syn křičet: „Nepouštějte toho popa dovnitř! Ať mi ten flandáček nechodí na oči!“ Pak ale poznal popa, který mu před časem zachránil život a řekl: „Tys mě zachránil a já jsem měl rozkaz zabít každého popa, kterého cestou potkám. Co bys dělal, kdybys to tehdy věděl?“ – „Stejně bych nepožehnal vraždě, protože Bůh má pro nás vždy jen odpuštění. Jeho láska je silnější než smrt.“

Odpuštění není zboží na výběr, ba často je skoro nedostupné, protože nás hodně stojí. Přesto je to to jediné, oč stojí v životě za to usilovat, protože v něm spočívá opravdový pokoj naší duše.

Laskavé slovo na každý den, Portál 2005

PODĚKOVÁNÍ DO RYBÍHO

Během měsíce srpna byl uzavřen kostel svaté Kateřiny. Natírala se střecha kostela i ostatní dřevěné konstrukce. Této práce se chopil pan Marek Vaculík z Rybího. Musel vyměnit i hodně již poškozený šindelů ze střechy a hrazení kolem kostela. Natřel i kříž před kostelem. Jak se to Markovi Vaculíkovi povedlo můžeme ocenit na pouti ke svatému Vendelínovi v sobotu 18. října 2025, kdy poděkujeme Pánu Bohu za letošní úrodu a Markovi Vaculíkovi za dobře a poctivě vykonanou práci.

Anna Geryková

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji všem autorům a spolupracovníkům, kteří se podíleli svými příspěvky na tomto farním zpravodaji. Jsou to:

o. Vladimír, Ludmila Bajerová, Ladislav Bražina, Petr Buzek, Radka Buzková, Dominik David, Anna Geryková, Vojtěch Monsport, Karolína Najzarová, Ludmila Petrášová

Sazba: Petra Davidová

Toto číslo vyšlo v neděli 14. září 2025.

Další číslo vyjde předběžně v prosinci 2025.

Pokud máte články, materiály nebo tipy, co by se mohlo ve farním zpravodaji objevit, pošlete je prosím na e-mail dominik.david@gmail.com.

Farníci ze Závěšic srdečně zvou na oslavu

VÝROČÍ 90 LET POSVĚCENÍ KOSTELA SV. CYRILA A METODĚJE V ZÁVĚŠIČKÁCH

NEDĚLE 21. ZÁŘÍ 2025

10:00 slavnostní mše svatá

11:30 společný oběd v areálu
vedle kostela

14:00 Dolů po dědině - hudební
program Pěveckého sboru
Valentin Příbor a dětského
sboru Valentinek

15:15 Svátostné požehnání a závěr

